

stration, som umiddelbart forklares med, at FN-sanktionerne er skyld i den irakiske befolknings nød. Det berører naturligvis os alle dybt, og vi bliver alle frustrerede over, at sådanne frygtelige ting kan overgå en befolkning. Men vi må aldrig lade os manipulere af en kynisk diktator, vi skal aldrig lade vores medmenneskelighed blive udnyttet og blive nyttige idioter for en hensynsløs og iskold, beregnende diktator.

Man kan spørge sig selv: Hvorfor har vi denne forespørgselsdebat? Hvad har ændret sig? Har Saddam Hussein ændret sig? Har Saddam Hussein vist politisk imødekommenhed? Har Saddam Hussein vist, at han vil overholde menneskerettighederne? Har Saddam Hussein vist, at han ikke mere vil være en militær trussel for sin egen befolkning og for Mellemøsten og resten af verden? Har Saddam Hussein vist vilje til at overholde de internationale aftaler og sanktioner, herunder respekten for FN's inspektører? Nej, Saddam Hussein har ikke ændret sig. Han bruger stadig sin befolkning som gidsler. Det er stadig befolkningen, som betaler for Saddam Husseins kyniske magtsyge, og derfor skal denne forespørgselsdebat mere ses som et udtryk for den magtesløshed, som vi og resten af det internationale samfund har, når vi står over for denne grusomme diktator.

Spørgsmålet er: Hvis vi ikke skal lave internationale sanktioner mod Irak, hvad skal vi så? Hvad er alternativet til at stoppe denne gale mand? For Venstre er det vigtigt at holde fast i sanktionerne og sørge for, at sanktionerne virker optimalt. I dag fungerer de ikke optimalt, men det er ikke sanktionernes skyld. Det er Saddam Husseins.

I dag er situationen den, at Saddam Hussein ikke blot styrer et land; han undertrykker en hel befolkning, og vi ved jo hvorfor. Vi har set billederne fra Kuwaitkrigen. Vi har set, hvordan han affyrer våben op i luften og demonstrerer, at han er arabernes nye leder. Og hvad har det internationale samfund så gjort? Ja, primært har man forsøgt at få Irak og Saddam Hussein til at leve op til deres ansvar, respektere andre landes suverænitæt og respektere andre minoritetsgrupper, etniske som religiøse. Men det har været forgæves.

Hvad har Saddam Hussein gjort? Først forhandle han olie for mad-programmet i 5 år, og siden har han nægtet at anvende olieindtægterne til mad og medicin til den irakiske befolkning. I øjeblikket står, som det er blevet nævnt, 40 mia.

kr. ubrugt hen. Politisk har han fortsat sin undertrykkelse af den irakiske befolkning. Han har slået hårdt ned, men stadig har han en misforstået heltestatus i Mellemøsten. Han fortsætter med at opruste militært, fortsætter med produktion af masseødelæggelsesvåben. Det har vi fået bekræftet fra den tyske efterretningstjeneste og fra en afhopper, og derfor må vi fortsætte.

Vi ser stadig, at Saddam Hussein kører en indbringende forretning med olieledninger til Syrien og Jordan. Det er en forretning, der på trods af sanktionerne er fortsat, og derfor skulle vi hellere køre debatten på, at Danmark skal presse de store lande til ikke at ryste på hånden og ikke blive løse i håndteringen af de økonomiske sanktioner. Danmark skal presse på, for at FN-sanktionerne fastholdes og strammes op, for ellers får vi aldrig mulighed for at nedbryde Saddam Husseins diktatur.

Derfor konkluderer Venstre, at det ikke er det internationale samfund og sanktionerne, som har taget den irakiske befolkning som gidsler. Det er udelukkende Saddam Hussein. Det er ikke det internationale samfund, der er skyld i, at sanktionerne ikke har fungeret efter hensigten. Det er Saddam Husseins skyld. Det er ikke olie for mad-programmet, der bevirker, at børn ikke får mad eller medicin. Det er Saddam Husseins skyld. Det er ikke det internationale samfund, der er en sikkerhedstrussel for den irakiske befolkning, for Mellemøsten, ja, for hele verden. Det er Saddam Hussein, som er det.

Derfor støtter Venstre det forslag, som Socialdemokratiet m.fl. har fremsat, og derfor mener Venstre, at FN-sanktionerne skal fastholdes. Vi kan nemlig ikke se, hvad alternativet er.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Så var den der igen: Saddam Hussein tager civilbefolkningen som gidsler. Ja, det er rigtigt, men er det egentlig ikke også det, vi gør i Vesten med de handlinger, vi foretager? Hvis vi kan se, at konsekvenserne af de handlinger, vi har foretaget i 10 år, er, at civilbefolkningen lider, har vi så ikke også et medansvar? Det vil jeg godt spørge Venstre om som det ene.

Det andet er: Hvad kan en opstramning af sanktionerne med den linje, man har kørt indtil nu, medføre med hensyn til Saddam Husseins styre? Er der udsigt til, at det kan ændre hans handlinger og ændre hans kyniske udnyttelse af hele situationen?